

BOSNA I HERCEGOVINA
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO
Broj: U – 750/08
Sarajevo, 26.08.2010.godine

BOSNA I HERCEGOVINA
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
30-08-2010
01-09 26 034-32-II/08

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Fikreta Kršlakovića, kao predsjednika vijeća, Ljiljane Lalović i Davora Žilića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Ivke Kafedžić, u upravnom sporu tužitelja „InBev S.A”, Grand Place 1, 1000 Brisel, Kraljevina Belgija, kojeg zastupa punomoćnik Stevan Dimitrijević, advokat iz Banja Luke, protiv rješenja broj:01-01-26-034-11-II/08 od 22.10.2008.godine, tuženog Konkurencijskog vijeća Bosne i Hercegovine, u upravnoj stvari ocjene dopuštenosti koncentracije na tržištu piva u Bosni i Hercegovini, te izricanja novčane kazne u postupku ocjene koncentracije na tržištu, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 26.08.2010.godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Konkurencijskog vijeća Bosne i Hercegovine broj: 01-01-26-034-11-II/08 od 22.10.2008.godine ocijenjena je dopuštenom koncentracija koja će nastati na tržištu piva u Bosni i Hercegovini pripajanjem privrednog subjekata „Ancheuser- Busch Companies Anheuser – Busch Companies Inc”, One Busch Place, St. Louis, MO 63118, SAD, privrednom društvu InBev S.A., Grand Place 1, 1000 Brisel, Kraljevina Belgija, kupovinom 100% dionica. Dispozitivom navedenog rješenja u tački 2. izrečena je novčana kazna zbog nepodnošenja prijave namjere koncentracije u zakonom predviđenom

roku, privrednom subjektu InBev S.A. u visini 100.000,00 KM, sa obavezom upisa rješenja u Registar koncentracija.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužitelj predlaže da se ista uvaži, rješenje tuženog poništi u dijelu koji se odnosi na novčanu kaznu i predmet vrati na ponovni postupak. U obrazloženju tužbe navodi da je tuženi ovlašten da izrekne kaznu samo ukoliko se potpuno propusti podnošenje prijave, a ne i u slučaju kada se zakasni sa podnošenjem iste. Tužitelj ističe da regulativa Evropske unije (European Merger Control Regulation, 139/2004) koja je korištena kao model pri izradi Zakona o konkurenciji BiH, ne predviđa striktan rok za podnošenje prijave koncentracije, niti bilo kakve kazne u slučaju kasnijeg podnošenja. Smatra da ukoliko se i utvrdi da je bilo osnova za kažnjavanje, da je izrečena kazna previsoka, te da bi isti cilj bio postignut i sa znatno manjom kaznom. Konačno je predložio da se tužba uvaži i osporeno rješenje poništi u dijelu kojim mu je izrečena novčana kazna.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH„ broj: 19/02 do 83/08), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Rješenjem tuženog broj: 01-01-26-034-11-II/08 od 22.10.2008.godine ocijenjena je dopuštenom koncentracija koja će nastati na tržištu piva u BiH između navedenih privrednih subjekata, ali je, zbog nepodnošenja prijave namjere koncentracije u zakonom predviđenom vremenskom roku, tužitelju izrečena novčana kazna u iznosu od 100.000,00 KM, pozivom na pravila iz člana 16. Zakona o konkurenciji („Službeni glasnik BiH“ broj: 48/05 i 76/07), i člana 49. stav 1. tačka b) istog zakona.

Osporeno rješenje temelji se na pravilno utvrdjenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni zakona, pa je tužba tužitelja neosnovana.

Prema odredbi člana 12. stav 1. tačka a) Zakona o konkurenciji, koncentracijom se smatra spajanje ili pripajanje privrednih subjekata ili dijelova privrednih subjekata. Iz podataka u spisu proizlazi da je tužitelj dana, 13.07.2008.godine zaključio ugovor i plan pripajanja sa privrednim subjektom Anheuser – Busch Companies Inc, kupovinom

100% dionica. Prijavu namjere koncentracije tužitelj je podnio dana 12.08.2008.godine, ali je potvrda o prijemu prijave izdata nakon kompletiranja dokumentacije, dana 29.09.2008.godine.

Odredbom člana 14. stav 1. tačka b) istog zakona propisano je da su učesnici koncentracije obavezni prijaviti namjeravanu koncentraciju kada su ispunjeni sljedeći uslovi: da ukupni godišnji prihod svakog od najmanje dva privredna subjekta učesnika koncentracije ostvaren prodajom roba i/ili usluga na tržištu Bosne i Hercegovine iznosi najmanje 5.000.000 KM po završnom računu u godini koja je prethodila koncentraciji, ili ako je njihovo zajedničko učešće na relevantnom tržištu veće od 40%. Iz dokaza izvedenih u postupku jasno proizlazi da je ukupan prihod tužitelja preko 5.000.000 KM, odnosno prema završnom računu za 2007.godinu, kao godinu koja je prethodila koncentraciji iznosi 56.014.971,20 KM. Istovremeno, odredbom stava 1. člana 16. istog zakona propisana je obaveza subjekata koncentracije da prijave namjeru koncentracije u roku od osam dana od dana zaključenja sporazuma o koncentraciji.

Tužitelj nije ničim doveo u sumnju tačnost utvrđenog iznosa prihoda, ugovor o koncentraciji je zaključen 12.07.2008. godine, pa je stoga pravilan zaključak tuženog da tužitelj nije postupio po obavezi propisanoj članom 16. Zakona o konkurenciji i da su se stekli uslovi za izricanje novčane kazne propisane članom 49. stav 1. tačka b) citiranog zakona. Zakon ne propisuje mogućnost za oslobađanje od odgovornosti u slučaju zakašnjenja za podnošenje prijave namjere koncentracije, rok za podnošenje prijave propisan je izričitom zakonskom odredbom, što čini neosnovanim navod tužitelja da nije imao obavezu podnošenja prijave namjere koncentracije u zakonom propisanom roku.

Prilikom odlučivanja o visini kazne tuženi je pravilno novčanu kaznu odredio prema ukupnim prihodima tužitelja u prethodnoj godini poslovanja (član 14. citiranog zakona), jer se u konkretnom slučaju radi o namjeravanoj koncentraciji privrednih subjekata iz člana 12. stav 1. tačka b) pod 3) i stav 2. istog člana citiranog zakona (sticanje kontrole). I po ocjeni ovog suda, određena novčana kazna je u skladu sa stepenom povrede zakona i u skladu je sa odredbom člana 49. stav 1. tačka b) Zakona o konkurenciji, te je ublažena primjenom olakšavajućih okolnosti. Naime, tužena je ovlaštena izreći privrednim subjektima novčanu kaznu koja ne prelazi 1% od ukupnog prihoda u prethodnoj godini poslovanja, ako ne podnese prijavu namjere koncentracije u smislu člana 16. citiranog zakona, a tužiteljima je

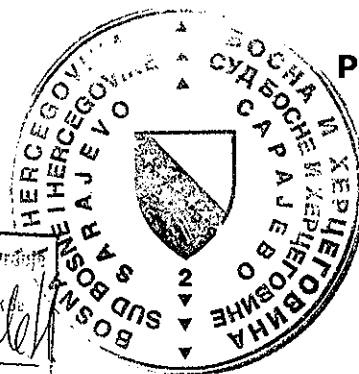
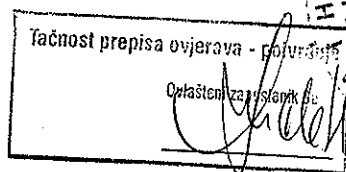
izrečena novčana kazna u iznosu od 100.000,00 što predstavlja manje od 1% ukupno ostvarenog godišnjeg prihoda za 2007.godinu.

Tužitelj, kao privredni subjekt i subjekt koncentracije koji posluje na tržištu BiH je bio dužan da poznaje i poštuje pozitivno zakonodavstvo BiH. Osim toga, tužitelj je privredni subjekt iz države koja je članica Evropske unije, pa bez obzira na nepoznavanje zakona BiH, morali su mu biti poznati propisi i pravila, te standardi po kojim posluju svi privredni subjekti u EU, pa samim tim i pravilo da učesnici koncentracije moraju prijaviti namjeru koncentracije odmah nakon zaključenja ugovora, a pod određenim okolnostima i prije zaključenja ugovora, kako bi se ocijenilo da li je plan predložene koncentracije dopušten i kako bi ovlašteni organ utvrdio da li se radi o zabranjenoj koncentraciji (Uredba Vijeća (EZ-a broj 139/04 od 20.januara 2004.godine).

Ostali prigovori tužitelja u tužbi nemaju značaja na pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, pa iste Sud nije posebno cijenio, jer je u osporenom rješenju tuženi detaljno obrazložio sve relevantne činjenice, koje se odnose i na ostale prigovore tužitelja u tužbi, a koje obrazloženje u cjelosti uvažava i ovaj sud.

Zbog svega izloženog slijedi da tužba tužitelja nije osnovana, pa je ovaj sud, primjenom člana 37. stav 1. i stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučio kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Ivka Kafedžić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA

Fikret Kršlaković